

holde disse Redningshjem i Gang. Det er ikke noget, som har særlig Interesse for Afholdsfolkene fremfor andre Mennesker. Afholdsorganisationerne gøre betydelige Ofre baade af Tid og Penge; de allerførreste vide, hvor betydelige Ofre vi bringe. Jeg kan kun belyse det med nogle Oplysninger fra den Forening, hvoraf jeg er Medlem, „Danmarks Afholdsforening“, men man maa huske, at der er mange Foreninger. „Danmarks Afholdsforening“ har holdt ikke mindre end 4,000 offentlige Møder aarlig og har ofret 150,000—160,000 Kr. aarlig til Agitation. Man vil sikkert indrømme, at det er en betydelig Kapital, alene denne Forening ofrer. Medlemskontingentet i „Danmarks Afholdsforening“ er 80,000 Kr. aarlig. De nøjagtige Tal ere ifølge Beretningen for sidste Regnskabsaar, hvilken Beretning er omdelt til ærede Medlemmer, 155,650 Kr. til Agitation, og Medlemsbidragene ere 78,257 Kr. Det er altsaa ikke en fiks Idé, som er Drivfjederen for denne Bevægelse. Nej, det er for os en Samfundsopgave, som vi bringe baade personlige og økonomiske Ofre for. Jeg har nævnt dette for at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at vi betragte denne Sag som en af vore største sociale Opgaver i Øjeblikket. Jeg vil haabe, at Lovgivningsmagten vil se paa Sagen paa samme Maade og ikke stille sig alt for smaalig med Hensyn til at yde Støtte, enten det gælder Bidrag til Statistik eller til Redningsarbejde.

Jeg sagde før, at vil man indskrænke Alkoholtrafikkenes Følger, maa man indskrænke Udsalgsstedernes Tal og da særlig Beværtningernes Tal. Man maa søge at fjerne Alkoholtrafikken, dels fra de handlendes Butikker og dels fra Beværtningerne. Naar jeg ser paa Lovgivningsmagtens Stilling her, maa jeg indrømme, at den Stilling, Folketinget hidtil har taget, have vi ikke Grund til at klage over. Men naar jeg ser paa den Stilling, Landstinget har taget, maa jeg sige, at det ser sørgeligt ud, om vi skulle have Landstinget til at bestemme, i hvilken Retning Lovgivningen her skal gaa. Det, vi kræve her, er det folkelige Selvstyre. Det er man fra Folketingets Side beredvilligt gaaet ind paa ved gennem en Afstemning med 74 Stemmer mod 1 at vedtage et Forslag, der, om det end ikke helt og fuldt indeholder det, som vi anse for det bedste, da vi ikke faa det hele fulde Selvstyre, dog indeholder et saadant Fremskridt, at vi ere tilfredse med det under de givne Forhold. Man er her gaaet ind paa at lægge Afgørelsen i Kommunernes Haand;

det kommunale Selvstyre, det folkelige Selvstyre er man gaaet ind paa i Folketinget. Men hvad har man gjort i Landstinget? Der er man formelt gaaet ind paa det, idet der ogsaa i Landstingets Forslag findes Regler for Kommuneafstemning; men reelt har man gjort det umuligt at stemme Spiritusen ud i en eneste Kro i Danmark. Det, vi kræve her, og det, der maa kræves, om vi ville naa frem ad denne Vej, er, at man giver Folket Retten til at bestemme, i hvilken Udstrækning der maa handles med berusende Drikke, og dermed ogsaa giver det Ansvaret for de Følger, der flyde deraf. Saa vil Befolkningen opdrages til at forstaa, hvad der er at gøre; den vil opdrages til at handle og føle sit Ansvar, naar der bliver Lejlighed for den til at tage Stilling til denne Sag.

Overfor Spørgsmaalet om Statens økonomiske Interesser i Alkoholtrafikken vil jeg sige, at det er en absolut Misforstaaelse at tro, at Staten er interesseret i, at der sælges megen Spiritus. Staten er absolut interesseret i, at Spiritusen bliver udryddet saa hurtigt som muligt; det er Statens Interesse. Men ikke desto mindre er her en grundig Misforstaaelse, saavel i de kommunale Raad som ogsaa paa Rigsdagen. Her er en grundig Misforstaaelse, og det er den, der gør mig i allerhøjeste Grad betænkelig ved det Forslag, her foreligger. Naar jeg tænker paa de Forhandlinger, vi have haft Lejlighed til at føre angaaende Beværterlovgivningen, er der mange Ting, der for mig vidne om, at Staten eller Lovgivningsmagten og Administrationen allermindst forstaaer, hvad der er Statens Interesse her. Jeg skal ikke komme ind paa at nævne mange Forhold, men jeg vil blot have Lov til at nævne et enkelt Forhold, nemlig Spørgsmaalet om Spiritusudskænkning paa vore Jernbanestationer. Det er et Forhold, jeg har haft Lejlighed til at diskutere dels med Medlemmer af Administrationen, dels paa Rigsdagen og navnlig i Udvalg. Det er ikke muligt at faa Spiritusen ud af vore Jernbanerestaurationer, ja, det er end ikke muligt at naa dertil, at Beværtningerne paa Jernbanestationerne ikke skulle være almindelige Beværtninger, uagtet der ligger almindelige Beværtninger rundt omkring; saa snart man gaar over paa den anden Side af Gaden. Man fastholder, at der skal være almindelige Beværtninger, og at der skal være Spiritusudskænkning paa disse Stationer; det vil man fra Administrationens Side ikke gaa bort fra, og jeg har ikke kunnet faa andet Indtryk, end at Grunden er, at ellers faar